

REQUIEM

Tänä yönä,
tänä tuulisena yönä
soi metsän sekakuoro
vailla johtajaa, vailla yleisöä,
omin latvoin ad libitum.

Pajut päästelevät sopraanonaukuja
kissojensa raapimina.
Haapojen altot havisevat, kahisevat
keltaharmaissa kesäpuvuissaan.
Hongat honottavat tenoristemmojaan -
joku huojuu muita ylempänä:
"Miserere!"

Kuusten alaoksat murisevat urkupisteitään ja
yrittävät turhaan tavoitella harmoniaa.
Alavireisyys on käsinkosketeltavaa,
kakofonia huumaavaa.

Tuuli yltyy, kuoro ulvoo ekstaattisesti
tulevaa, tapahtuvaa:
pajunvitsojen ruoskimana,
haavat kyljissä,
honkien hiki liinassa,
korahtelee metsä viimeisillään
kuusiristiin naulittuna.
Se haukkoo ilmaa – sävelet ovat lopussa.

Tuulen tynnyttyä, myrskyn laannuttua
seisovat korkeat laulajat,
luonnon pyhimykset ja marttyyrit
ylväinä ja rauhallisina.
Dona nobis pacem.

Hakkuut alkavat aamulla.

Leena Sainio
Akvarelli: Leena Sainio